

I. 8.

Ma reggel Virág kiment Lilivel Lányfaluba, holnapután jönnek vissza. Örülök neki, hogy Lili kedveli Virágot, és egy kicsit megmozgatja – bár nem biztos, hogy jó hatással van rá. Félénk és vagdalkozó ember mind a kettő, nagy önérzettel és csekély ambícióval.

Remélem, az én lányomban is van annyi kitartás, mint benne – csak hamar beérik mind a ketten a közeli perc szórakozásával. Szegénykéeknek most az a mulatság, kimeni. Virág szereti Szidit és Lilit, örömmel ment, csak sokat lennének levegőn – amihez lusták.

Réka negyed tízkor kelt, mikor már kitakarítottam, neki csak az ágyvetés maradt. Mit csinálsz ma?, kérdelem. Azt gondoltam, mondja, Ibivel és Ildivel megint elmegyünk moziba. Mérgesen megtiltottam, amitől duzzogott és dühös volt. Inkább menj korcsolyázni, tavaly micsoda nagy korcsolyázás folyt, mikor iskolába jártál, és tanulni kellett volna – most meg, mert mondja, délután valami evezőtréningre megy – valami új. Minden évben valami más, ebből nem lesz semmi. Erre boldogtalanul, ahogy tőlem hallja mindig: nekem nem is érdemes semmit elkezdni. Ezzel elmentem az uszodába, és hazaérve itt a cédula, hogy „korizni mentem, 3-fél 4-re itthon vagyok”. Én meg ettem egy rongyoskiflit, s most a jó meleg szobában, csendben, egyedül ábrándozom felette, mit lehetne írni.

Határ Győző

ÉLŐK

csak az élőknek van közigazdasága
 csak élőkre illik a stóla – talár
 csak az élőknek olcsó élőknek drága
 avagy kedvezményes a vételár

csak az élőknek jó ha megtalálja
 a szebbet a Göncök Ócskapiacán
 csak bájból élőknek Áll a Bál – szabálya:
 élőknek forr a víz fűt a kazán

az élő míg él államalkot hadüzemel
 csak az élő rugdal az anyja hasába'
 csak élő temet – míg dobog a mell
 és lüktet Mindfelséges Ó-Aortasága

A ZUHOGÓNÁL

Bodor Bélának

csak elgondolni – kimondani is
alig merem én:
itt sínylődöm senyvedek a szikla-
szakadék peremén

ahogy alólam felásít a bögő
halálveszedelem
amilyen ingerkedve ismerkedik
évődik velem

ezt a csak alig vonalnyi pontnyi
szakadékperemet:
csigamód belézsugorodva belakom
életteremet

térdem hegyét begyűröm csikasz
horpaszomba
a félsz hétrét görnyeszt és beleáll
tökömbe faszomba

tíz körmőmet a záporverte lap-
sziklába vásom
már semmiben semmiben nincs meg-
kapaszkodásom

alulról felzubog a nyársaló szikla-
szurkákkal teli árok
a torok örvényesébe ahová majd alá-
kalimpálok

az a hulla ott az én vizihullám a víz
az én ölő vizem
– így vegetálok a hullás behullás
rémképeiben

SZÉP ÖREGSÉG

szép élet szép a szép öregség
tán a legislegszebb az egészben
kivált ha nem lazul csont-ereszték
fájdalommentes-útrakészen

nap mint nap kottából szeddegélni
drogot pirulát tudni mi a dózis
csonttrikulás ellen – nagyon megéri! –
nincs se csípőkopás se szkoliózis

nagy időközönként ki-kilesni
ablakán annak ami a csali-egészség
s látni rohanóban és beleesni –
tegnapjaink égő világegészét

Horváth Elemér

ZEPHYR

nyugati szél

ez itt nem a heidegger istene
se keleti zsidóé ó vagy új
legkevésbé egy tevehajcsaré
nem irigy nem féltékeny senkire
s nem fordít hátat senkinek
szereti a faragott képeket
s az erotikus verseknek örül
nincs lényege hacsak nem az hogy van
s ezt rendületlenül teszi ahogy
a nimfa azt hogy borostyánbokor
s a szatir azt hogy kurafi
teleszívja magát levegővel
s a kék dombok fölött türelmesen
fűjja a szintén isteni fellegeket